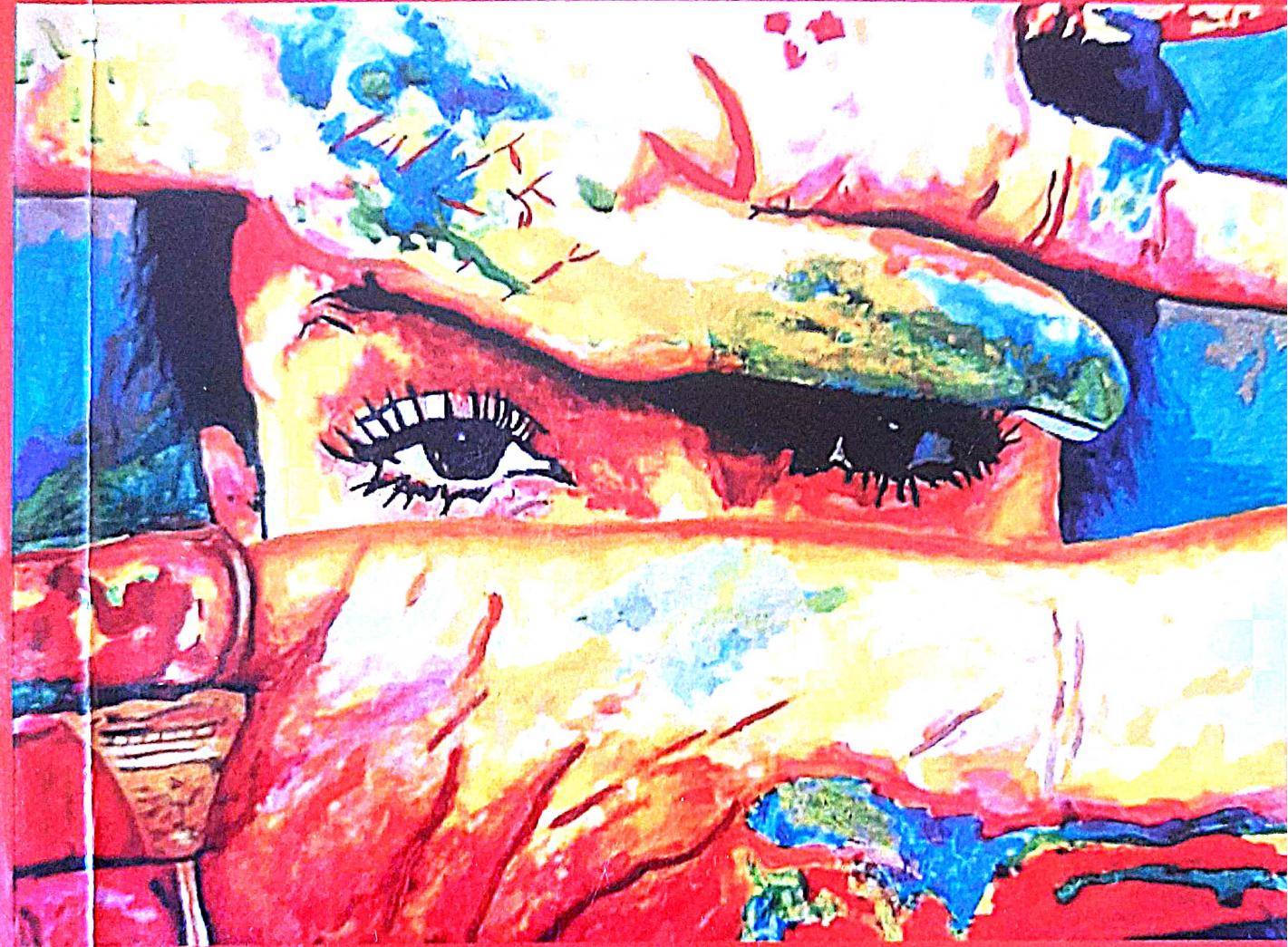

ISSN: 2454-5503

CHRONICLE OF HUMANITIES AND CULTURAL STUDIES

A Peer Reviewed Bimonthly International Journal

VOL. 4 NO. 6 SPECIAL ISSUE DECEMBER 2018 IMPACT FACTOR:4.197(IJIF)

Special Issue On

PROBLEMS AND CHALLENGES BEFORE THE WORKING WOMEN

Guest Editor

Dr. Vasant Satpute

Associate Editor

Dr. Sunita Tengse

Assistant Editor

Dr. M. B. Patil

CONTENTS

1.	नोकरी करणाऱ्या महिलांचा कौटुंबिक दर्जा -नागपूर शहरातील महिलांचा चिकित्सक अभ्यास डॉ. सीमा अतुल पांडे	7
2.	मीटु चळवळ आणि कामकाजी महिला डॉ. अंजली जोशी -टेंभुर्णीकर	12
3.	महिला सबलीकरण आणि समाज दृष्टिकोन अनिता एस. गायकवाड	20
4.	ग्रामोण व शहरो कामकाजी महिलांच्या समस्या व त्यावरील उपाय आणी महिला आयोगाची भूमिका डॉ. जयश्री देशमुख	23
5.	भारतातील महिलांच्या समस्या आणि कायदे बलीराम पवार	28
6.	कौटुंबिक हिंसाचार अधिनियम- २००५ आणि स्त्रियांच्या सामाजिक समस्या ईश्वर लक्ष्मण राठोड	32
7.	भारतीय दंड संहितेतील महिला विषयक कायदे डॉ. प्रतिभा रं. बिरादार	38
8.	नोकरदार महिलांच्या कौटुंबिक समस्या डॉ. मारोती भोसले	42
9.	घरेलु कामगार महिलांच्या सामाजिक-आर्थिक स्थितीचा अभ्यास मनेष गंगाराम खटावे, डॉ. ए. टी. तवार	46
10.	स्त्रीवाद : वस्तुस्थिती आणि विपर्यास डॉ. सा. द. सोनसळे	54
11.	स्त्री स्वातंत्र आणि समाज डॉ. बालासाहेब मुंजाभाऊ काळे	59
12.	घरकाम करणाऱ्या मोलकरीन महिलांच्या समस्या व त्यावर उपाययोजना डॉ. बी.ए. साबळे	63
13.	महीला सबलीकरण व मानवी हक्क फाजगे ए. के.	67
14.	महिलांचे कामाच्या ठिकाणी होणारे लैंगिक शोषण जाधव सुलोचना	71
15.	कामकाजी महिला सुरक्षेत महिला आयोगाची भूमिका सुचित्रा शेषराव लढे	75
16.	'मीटु'एक ऑनलाइन चळवळ डॉ. सुनिता आत्माराम टेंगसे	80
17.	कामकाजी महिलांच्या कार्यालयीन व कौटुंबीक समस्या स्वाती विकासराव कुरमे	85
18.	महिला हिंसाचाराच्या समस्या नागनाथ निवृत्ती तेलंगे	90

स्त्रीवाद : वस्तुस्थिती आणि विपर्यास

डॉ. सा. द. सोमेसळे

सहयोगी प्राध्यापक(मराठी)

कै. रमेश वरपूडकर कला, वाणिज्य आणि विज्ञान महाविद्यालय, सोमेसेठ, जि. परभणी

भारतात मातृसत्ताक कुटुंब पद्धती होती. त्यावेळी स्त्रीवाद म्हणून कोणताही वाद अस्तित्वात नव्हता. परंतु मातेच्या नावाने कुटुंब चालत असे मुलगी हांच कुळाचा दिवा होती. भारतीय समाज स्त्रियांना सन्मानाचा दर्जा देत होता परंतु; भारतावर होणाऱ्या विविध टोळ्यांच्या आक्रमणामुळे ऐतिहासिक कुटुंब पद्धती हळूहळू नष्ट झाली. टोळी आक्रमणामध्ये जीत टोळ्या जेते टोळीतील स्त्रिया, धान्य व पशुधन पळवित असत. यामुळे स्त्रियांना परकीय टोळी मध्ये जिंकलेले लोक गुमामीची वागवणूक देत असावेत. त्यातून वर्णसंकर झाले आणि स्त्रियांची गुलामी चिरबंद झाली. तिला कष्टची कामे देण्यात आली ती वरचढ होऊ नये म्हणून तीला भोजन कमी देण्यात येऊ लागले. तात्पर्य उपास तापास होऊ लागले. पुरुषांच्या आहारपेक्षा कमी आहार, कष्टाची आणि हिणकस कामे स्त्रियांना देण्यात आली पुरुषांच्या तुलनेने स्त्रियांना स्वछतेची कामे दिली. धर्माचा धाक दाखवून तिला रूढी परंपरेच्या नियमांच्या बंधनात जखडून टाकले. स्त्रियांच्या जीवनात काळा कालखंड अशारितीने सुरु झाला. ही प्रक्रिया एक दम दशकांची, शतकांची निश्चितच नाही, तर हजारो वर्षांच्या या काळात संपूर्ण भारतात ही अवस्था निर्माण झाली. स्त्रीही माणूस आहे हे कालांतराने आम्ही विसरत गेलो मग पुढे तसे रूढीप्रिय धर्मग्रंथ निघाले. त्या धर्मग्रंथाचा अमल पुराणांचा अमल अगदी ब्रिटीशांच्या राजवटी पर्यंत होता. ब्रिटीश कालखंडात सतीप्रथा बाला- जरठविवाह विधवा विवाह या संदर्भात ब्रिटीशांनी कायदे केले. व्यक्ती स्वातंत्र्यासाठी विशेषतः क्रांतिवीर जोतिबा फुले, सावित्रीबाई फुले यांनी खूपमध्ये प्रयत्न केले. आधुनिक भारतात स्त्रियांच्या प्रश्नावर फुलेदांपत्य झुंज देत होते. फुल्यानंतर छत्रपती शाहू महाराजांनी प्रत्यक्षात स्त्री स्वातंत्र्य दिले नंतर स्वतंत्र भारताच्या राज्यघटनेत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी पुरुषांच्या बरोबरीने स्त्रियांना हक्क दिले. स्त्रियांचा सम्मान करावा असे भारतीय नागरिकांना साठी जे कर्तव्य संगितलेले आहेत. त्या कर्तव्यात एक कर्तव्य म्हणून संगितले आहे. स्त्री संरक्षनाच्या बाबतीत संविधानाने अनेक

हक्क दिलेले आहेत. निसर्गनि स्त्री-पुरुषामध्ये साम्य ठेवले नाही म्हणजे फरक केला परंतु निसर्गनि स्त्री पुरुषामध्ये उच्च नीच्चत किंवा श्रेठ, कृनिष्ट असा भेद केला नाही.

स्त्रीकडे पाहण्याचा जागतीक द्रष्टीकोॱ्ये :- स्त्री आणि पुरुष हे निसर्गनि जारी समान मानले तरी जगात माणसे अहंकाराने पेटलेली असतात. आपण इतरापेक्षा मर्दे आहेत. हा अहगंड व्यक्तीची पाठ राखण करत असतो निसर्गनि सर्व प्राणी मात्राला समानता बहाल केली असलीतरी, विज्ञानाचा एक नियम आहे किंवा निसर्गामध्ये एक नियम तयार झाला आहे. जगात बहुतेक सर्व ठिकाणी पुरुषी वर्चस्वाचीच जाणीव होते. पुरुषाना स्त्री ही शारीरिक द्रष्ट्या दुर्बल आणि आपल्यावर अवलंबून आहे. असे सातत्याने वाटते. पाश्चिमात्य आणि पौश्चात्य राष्ट्रात स्त्री कडे पाहण्याचा या पेक्षा फारसा वेगळा द्रष्टीकोॱ्ये नाही. अगदी अलीकडे इ.स. १८३८ मध्ये इंग्लंड मधील चारटिस्ट चळवळीने स्थियांना मतदानाचा हक्क असावा अशी मागणी केली आणि १८६७ मध्ये इंग्लंडमध्ये पार्लमेंट सुधारणा बिल मांडले” (१) स्थियांना मतदानाचा अधिकार प्राप्त करून घेण्यासाठी आंदोलन करावी लागली. इंग्लंडमध्ये ही स्त्री विषयक द्रष्टीकोॱ्ये फारसा समाधान कारक नाही. ‘इंग्लंडमध्ये ऑक्सफोर्ड विध्यापीठ १९२० पर्यंत स्थियांना समानता देत नसे. (२) आंबेडकर तत्वज्ञान प्रतीती आणि अविष्कार खांडकर, ताराचंद प्र. १५७ आजही स्थियावर अन्याय अत्याचार कमी झालेले नाहीत. प्रत्येक राष्ट्राने स्थियांना जगण्याच्या काही विशिष्ट मर्यादा घालून दिलेल्या दिसतात. काही ठिकाणी बंधने सैल असतील तर, काही ठिकाणी कडवे असतील? एवढाचा फरक करता येईल. आधुनिक काळात तुलनेने पाश्चात्य राष्ट्रात स्त्री विषयक द्रष्टिकोॱ्ये आता बदलू लागलेला आहे. त्यामुळे हिदुस्थांनाची संस्कृती आणि पश्चात्या संस्कृती यात स्पष्टभेद जाणवतो. जगाने स्थियाना आता समानता देण्याचे कबूल केले आहे. पाश्चिमात्य द्रष्टिकोॱ्ये हा आपल्या पेक्षा थोडा प्रगत आहे. हे मान्य करावे लागेल.

जगातल्या प्रमुख धर्माचा विचार केला तर आढळून येईल की, ख्रिश्चन ह्या धर्माची जनसंख्या पहिल्या क्रमांकावर आहे. या धर्मामध्ये स्त्री ही बन्याच प्रमाणात समानतेची वाटेकरीण आहे. धर्म प्रचार या बाबतीत तरी ख्रिश्चन धर्मात स्थिला समानता दिलेली आहे. ती परंतु कॅथालिक, ख्रिस्ती धर्माचा जोगिनी संघाला जोगी संघाच्या खालच्या दर्जा आहे. (३) (कॅथालिक इन सायकलमीडिया खंड !!पा. १६४ -किंती प्र. १५७) लोकसंख्येच्या द्रष्टीने जगात दुसऱ्या क्रमांकावर मुस्लिम धर्म आहे. या धर्मात स्त्री ही गोण आहे. तिने पडदया मध्ये राहिले पाहिजे.

स्त्रीने धार्मिक वावतीत फारसी ढवळा-ढवळ करता मुकटपणे धर्मतत्व पाळून जीवं
जगले पाहिजे. हा स्थियांच्या वावतीत जगाचा दृष्टिकोम आहे.

बुद्धाचे स्त्री विषयक विचार :-

संपूर्ण बुद्ध तत्वज्ञान आज उपलब्ध नाही. भारतात प्राचीन काळात
आक्रमण झाली. त्यावेळी मुसलमनाची नालंदा आणि तक्षशीला हे दोन्ही विचारांमध्ये
जाळून टाकली. त्या मध्ये बुद्ध तत्वज्ञान भरले होते. (बुद्धाने खिला समाज
अधिकारी घावेत असे संगितले आहे. स्त्री विषयक उदात दृष्टिकोम असा होता.
बुद्धाने खिला समाज अधिकार घावेत असे संगितले आहे. स्त्री विषयक उदात
दृष्टिकोम असा होता एकदा गौतम बुद्ध श्रावस्ती मध्ये आगाम करीत असताना
कोसल देशाचा राजा प्रसेंजित त्यांच्या दर्शनाला आला होता. भगवान बुद्धाचा
आणि राजा प्रसेनजितासेवत चर्चा होत असताना राजांच्या कानात एकवारां
संगीतिली की, मालिका नावाच्या राणीने एका मुलीला जन्म दिला आहे. तेंव्हा राजा
दुःखी झाला. त्या वेळी भगवान बुद्धाने राजाला उपदेश करताना म्हटले. “महाराजा
यह होसकता है की पौत्री पुत्र सेभी अच्छी निकले ! वह बुद्धिमती हो सुरीला हो
और पती के माता-पिता को सेवा करणे वाली हो एक अच्छी लडकी! ओर हो
सकता है एक जिस पुत्र को वह बडे काम करे, बडे राज्योंका शासक है! श्रेष्ठ माता
का इस प्रकार का पुत्र अपणे देश का नेता हो” (४)हा बुद्ध विचार मुळात बोहे
धर्मातील त्रिपीटकात आहे. तो सयुक्त निकाय या ग्रंथात समाविष्ट आहे. बुद्धाने
स्त्रीला महत्वाचे स्थान दिले. ती उपभोग वस्तु नाही तर पुरुषांच्या बरोबरीचे आहे.
असे मत मांडले आहे.

ज्या कालखंडात स्त्रीला सार्वजनिक ठिकाणी कार्यात भाग घेण्याची
मनाई होती. त्या काळात जेतीबा फुलेनी स्त्री शिक्षणासाठी सर्वप्रथम प्रयत्न केले.
“फुलेनी सावित्रीबाईंच्या शिकवून पहिली भारतीय शिक्षिका घडवली त्यांना
सार्वजनिक जीवनात आपले आणि भारतीय स्त्रीच्या कृत्त्वाला कसा वाव दिला
पाहिजेत. हे दाखवून दिले”. (५)फुल्यांनी महिलांचे जीवन घडविले. डॉ
बाबासाहेब आंबेडकरानी ही आपल्या सामाजिक – परिवर्तनाच्या लढाईत
पुरुषांच्या बरोबरीने स्थियांना ही समानतेची वागवाणूक दिली. “तुम्हाला समजले
पाहिजे की स्थिजात ही समाजाचा अलंकार आहे. प्रत्येक समाज स्थियांच्या
चरित्राला अधिक भान देतो आपली ग्रहणी होणारी स्त्री उत्तम कुलातली असावी
अशी प्रत्येकजन अपेक्षा करतो व तशी भार्या मिळावी म्हणून खटपट करतो कारण
त्याला माहीत असते की, आपला आपल्या मुलाबाब्लाचा. आपल्या कुटुंबांचा व

कुळाचा नाव लैकिक स्थियांच्या शीलावर अवलंबून आहे. इतकी थोरी स्त्री वर्गाला प्राप्त झाली आहे”(६).

स्त्रीवाद म्हणजे काय? :- जगाच्या संदर्भात आजच्या काळात स्त्रीवादा विषयी फार मोठ्या प्रमाणात बोलेले जात आहे. डॉ अश्विनी धोड्ये म्हणतात, “स्त्रीवादी दृष्टिकोॱ्यै व्यक्ती म्हणून पुरुषांइतकेच महत्वाचे व समानस्थान स्त्रीला सर्वक्षेत्रात मिळण्याची मागणी करतो” (७) जीवनाच्या सर्व क्षेत्रामध्ये समता मिळविण्याच्या दृष्टीने स्त्रीवाद दृष्टिकोॱ्यै विचार व्यक्त करतो आहे. पुरुषांबरोबर स्त्रीसुद्धा तितकीच महत्वाची म्हणून तिला संधीची समानता मिळाली पाहिजे. परंतु असे स्वातंत्र्य मागणे म्हणजे पुरुषांने नाही. हा मुदा स्पष्ट करताना डॉ अश्विनी धोड्ये म्हणतात. “पुरुषांप्रमाणे स्वातंत्र्याचे व्यक्तिमत्व उदात म्हणून ‘पुरुष’ हाच आदर्श स्त्रिपुढे पिढ्यांनापिढ्या ठेवल्या मुळे या मार्गावर याचे अंनुकरन होणे स्वाभाविक आहे. पण स्त्रीवाद हा स्त्रीला स्वतःच्या अनुभवाकडे स्त्रिच्या दृष्टिकोॱ्यातून पाहावयास शिकवतो” (८) स्त्रीला स्त्री म्हणून असलेले नेसर्गिक जीवन नाकारणे नाही तर पुरुषांच्या बरोबरीने अधिकार मिळावेत हा या विचारांचा मातीतार्थ आहे. स्त्रीला स्वातंत्र्य देऊन केवळ अर्थ प्राप्ती होणे एवढाच मर्यादित अर्थ नाही तर स्त्रीने कुटुंबांचा समाजाचा ही विचार केला पाहिजे. जीवनाच्या सर्वच क्षेत्रात स्त्रीला शिक्षण मिळायला हवे. या विषयी डॉ. धोड्ये एक मुद्दा स्पष्ट करतात. “स्त्रीच्या नोंकरीने तिला परिपुरतेचा व बदलत्या जगाचा आपण एक अविभाज्य भाग आहेत असा अनुभव दिला पाहिजे. फक्त नोंकरी करून हा अनुभाव मिळणार नाही, नोंकरी बरोबर घर, मुले, नवरा, काम समाजाशी येणाऱ्या संबंध यामुळे हा अनुभव मिळेल. या दृष्टीने वैचारिक क्षेत्रात समाजाला उपयुक्त असे शिक्षण त्यांना मिळायला हवे. केवळ गृहणी व कारिता बणविणारे नको” (९) स्त्रीला केवळ स्त्री म्हणून पाहणे आणि तिच्यावर अन्याय करणे योग्य नाही. मानवताही जपली पाहिजे.

संदर्भ:-

- १ इदाते, भी. रा. : दलित स्त्री : कथा आणि व्यथा सामाजिक समरसता मंच पत्रका-मुंबई संपा. रमेश तंगे. प्र-आ. १९९६. प्र. १०.
- २ खांडेकर, तारचंद्र : आंबेडकर तत्वज्ञानः प्रतीची आणि अविष्कार प्रभा प्रकाशन- नागपूर प्र.आ. १९८१. प्र. १५
- ३ कित्ता - : प्र. १५७

- ४ आंवेडकर, डॉ.भी.रा. : भगवान बुद्ध और उनाकार्थम्' अनुवादक भ.आरंद
कोसल्यायन सिद्धार्थ प्रकाशन -मुंबई पा.आ. १९९१ प्र. २९९
- ५.पवार, शरद :- म.फुले समग्र वाडःमय संस्था य.दि फटके, साहित्य संकृती
मंडल, मुंबई सु.पा.आ. १९९१ प्र. ११
- ६.आंवेडकर, डॉ.वावासाहेब :- आंवेडकर तत्वज्ञानःप्रचीती आणि अविष्कार
ताराचंद खांडेकर प्रभा.प्रकाशन-नागपुर प्र.आ. १९८१ वर उद्घृत प्र. १९६४
७. डॉ.धोडगे, आश्विनी :- स्त्रीवादी समीक्षा स्वरूप आणि उपायोजन दिलीपगढ़
प्रकाशन प्रा.लि.पुणे प्र.आ. १९९३ प्र. १०
८. कित्ता :- पृ. ११
९. कित्ता :- पृ. २२

□□□

PRINCIPAL

Late Ramesh Warudkar (ACS)
College, Sonpeth Dist. Parbhani